

Редакція Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience»

Матеріали подані в авторській редакції. Редакція журналу не несе відповідальності за зміст тез доповіді та може не поділяти думку автора.

Сучасний рух науки: тези доп. IV міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 6-7 грудня 2018 р. – Дніпро, 2018. – 1602 с.

IV міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Сучасний рух науки» присвячена головній місії Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience» – прокласти шлях розвитку сучасної науки від ідеї до результату.

Тематика конференцій охоплює всі розділи Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience», а саме:

- державне управління;
- філософські науки;
- економічні науки;
- історичні науки;
- юридичні науки;
- сільськогосподарські науки;
- географічні науки;
- педагогічні науки;
- психологічні науки;
- соціологічні науки;
- політичні науки;
- інші професійні науки.

утиліт, найбільшою популярністю серед яких користується JMeter. В ході тестування трьох CMS систем, написаних з використанням PHP, найбільшу продуктивність показала Wordpress, а найкращу стабільність - Joomla. CMS 1С-Бітрікс показала середні результати за обома показниками і може використовуватися в якості компромісного рішення задачі вибору ефективної CMS.

Список літератури:

1. Що таке CMS? [Електронний ресурс]. - Режим доступу до ресурсу: <http://www.intemet-technologies.ru / articles / article 1303. html>.
2. List of content management systems. [[Електронний ресурс]. - Режим доступу до ресурсу: [http: //en.wikipedia. org / wiki / List o\) 'contentjnanagementsystems](http: //en.wikipedia. org / wiki / List o) 'contentjnanagementsystems).
3. Tutorial on testing webservices with Apache JMeter. [Електронний ресурс]. - Режим доступу до ресурсу: <http: // www. testingmind ed. com / 2009/01 / tutorial-on-testing- webservices-with. html>.

ОЦІНКА ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Крупіна С.В.

к.е.н., доц., доцент кафедри економіки промисловості, Одеська національна академія харчових технологій,

Веліка О.С.

магістрант, Одеська національна академія харчових технологій

В ринкових умовах становище країни у світі та її конкурентоспроможність більшою мірою залежить від функціонування матеріальної складової економіки – підприємства. На рівні підприємств створюється суспільний продукт та надаються послуги, тому існування підприємств забезпечує розвиток всієї економічної системи держави.

Виробничий потенціал підприємства – це система взаємопов'язаних елементів, які виконують різні функції у процесі виробництва продукції та досягнення мети діяльності підприємства.

В Україні існує понад ста тисяч підприємств, однак більша частина з них має застарілі, зношені, та зруйновані основні виробничі засоби, які потребують оновлення або знищення.

Для забезпечення відтворення основних виробничих засобів важливе значення має вивчення та оцінка їх стану і використання, так як це є важливим фактором підвищення ефективності діяльності підприємства.

Промислова діяльність підприємства і його результатів відображаються в фінансово-економічних показниках, під якими розуміють кількісну і якісну оцінку досліджуваного явища, процесу чи результату.

Фінансове становище підприємства значною мірою обумовлюється його виробничою діяльністю. Тому аналізуючи фінансове становище підприємства необхідно оцінити його виробничий потенціал.

Оцінка виробничого потенціалу – це багатоетапний вимір елементів виробничого потенціалу на основі системи економічних показників.

Проблема оцінки виробничого потенціалу досить важлива як в теорії так і в практиці, так як сукупність аналізу складових виробничого потенціалу підприємства дозволяє визначити сумарний потенціал галузі і країни в цілому.

Існує багато методів оцінки виробничого потенціалу підприємства, основні з них наступні:

- груповий метод – стверджує, що потенціал – це сукупність виробничих ресурсів цільового призначення та оцінює його величину як суму фізичних значень складових елементів через показники: коефіцієнт зносу, коефіцієнт придатності основних засобів, коефіцієнт оновлення та вибуття, коефіцієнт приросту, фондівіддача, фондомісткість, фондоозброєність, коефіцієнт реальної вартості основних засобів та ін.). Однак цей метод недостатньо повно характеризує виробничий потенціал, так як не враховуються такі важливі складові як технологія і інформативність, та не досліджуються

розміри окремих його елементів і тим самим не має можливості підвищення ефективності формування і використання виробничого потенціалу за рахунок керівництва його структурою.

– оцінка виробничого потенціалу методом Козаченко – дає комплексну характеристику рівню виробничого потенціалу підприємства через наступні показники: коефіцієнт фізичного зносу по терміну експлуатації, коефіцієнт фізичного зносу за показниками якості продукції, моральний знос обладнання, коефіцієнт задоволення потреби в ресурсах, коефіцієнт задоволення потреби в трудових ресурсах, коефіцієнт відповідності кваліфікації управлінського персоналу, питома вага обладнання, що знаходиться в відмінному стані та ін. Але метод має складність розрахунків, громіздкість формул і велику кількість даних, що є не зручно при оцінці виробничого потенціалу.

– оцінка виробничого потенціалу підприємства на підставі аналізу рівня ефективного використання структурних робочих місць – дозволяє порівняти виробничі потенціали ділянок, цехів, підрозділів через наступні показники: коефіцієнт резервування виробничого потенціалу даної структури, середнє значення нормативних коефіцієнтів ефективного використання робочого місця, потенціал ділянок, незадіяний в основному виробництві виробничий потенціал та ін. Але ці розрахунки є громіздкими та необхідність розрахунку потенціалів ділянок і структурних робочих місць ускладнює процес оцінки виробничого потенціалу.

– вимірювання величини виробничого потенціалу підприємства на базі по-елементного підходу – ґрунтується на оцінці вартості його елементів, та є найбільш уніфікованим і універсальним методом, має простоту розрахунків, показує виробничий потенціал кожного елемента, та дозволяє більш об'єктивно визначити напрямки оптимізації структури потенціалу та шляхи його подальшого нарощування. Але цей метод недостатньо повно характеризує виробничий потенціал, так як не враховується матеріальна складова, та неможливо оцінити за допомогою тільки одного кількісного показника склад і якість кожного елемента. Основні показники метода: потенціал основних

фондів, потенціал промислово-виробничого персоналу, вартість енергетичних ресурсів, вартість технології та ін.

– оцінка ефективності використання основних елементів виробничого потенціалу підприємства – метод, який дозволяє більш об'єктивно визначити напрямки оптимізації структури потенціалу та шляхи його подальшого нарощування і має простоту розрахунків, але недостатньо повно характеризує виробничий потенціал, адже не враховує матеріальну складову, та використання натуральних показників досить ускладнене при оцінці таких складних елементів виробничого потенціалу, як трудові ресурси, технологія, інформація. Основні показники методу: фондівіддача, коефіцієнти змінності обладнання, змінності роботи, віддачі використаних основних засобів, змінності робочої сили, продуктивність праці, віддача заробітної плати, енерговіддача, ефективність технології виробництва, технологічна оснащеність виробництва, віддача інформаційних ресурсів, ефективність інформаційних ресурсів, інтегральний показник віддачі виробничого потенціалу та ін.

Аналіз літератури показав, що для визначення розміру виробничого потенціалу в різних концепціях використовують три основні підходи [2]:

1. Ресурсний (обліково-звітний) підхід, ґрунтується на визначенні виробничого потенціалу як сукупності виробничих ресурсів та визначає його величину як суму фізичних і вартісних оцінок окремих його складових.

Оцінюючи виробничий потенціал, треба враховувати: матеріально-технічні ресурси, трудові ресурси, енергетичні та інформаційні ресурси, фінансові ресурси. Ресурси мають вартісну оцінку та цільову спрямованість на створення доданої та споживчої вартості. Кожен з окремих видів ресурсів має свій внесок у формування кінцевих результатів, тому потрібно враховувати, вивчати та формувати структуру складових виробничого потенціалу з метою досягнення максимальних результатів.

2. Структурний (функціональний) підхід, рієнтован на визначення раціональної структури виробничого потенціалу підприємства, розраховує його величину на базі прогресивних норм і нормативних співвідношень, заданих

найбільш досконалими технологіями, організацією виробництва загалом і окремих елементів підприємства. Але важко встановити значення кожного типу ресурсів окремо для діяльності всього потенціалу, так як всі його елементи функціонують одночасно, в сукупності та взаємодії.

3. Цільовий (проблемно-орієнтований) підхід, спрямований на визначення відповідності наявного потенціалу досягненню поставленої мети, та визначає його розмір як рівень відповідності окремих складових потенціалу нормативам.

Рівень виробничого потенціалу розраховується в процесі його використання й оцінюється з точки зору його результативності, тобто ступеня задоволення потреб клієнтів, які споживають продукцію підприємства.

Створення ефективної структури оцінки та функціонування виробничого потенціалу зумовлює економію всіх видів ресурсів (сировини, матеріалів, енергії, фінансів, витрат живої та матеріалізованої праці), так як завдяки досягненню синергії між елементами потенціалу можна з меншою їх кількістю задовольнити більше потреб, виробивши більший обсяг продукції. Це можливо лише за умови підвищення якісного складу всього виробничого потенціалу та окремих його складових.

Список літератури:

1. Дзюбик С. Основи економічної теорії: Навчальний посібник/ Степан Дзюбик, Ольга Ривак,. - К.: Знання , 2006. - 481 с.
2. Дратвер Б. Основи економічної теорії: (Матеріали для вивчення курсу): Навчальний посібник на допомогу студентам-заочникам/ Борис Дратвер, Наталія Пасічник,; Мін-во освіти і науки України, Кіровоградський держ. пед. ун-т ім. В.К.Винниченка . - Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2002. - 87 с.

Криклій О.А., Павленко Л.Д. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ІНДУСТРІЇ ВЕНЧУРНОГО КАПІТАЛУ	712
Круглик В.С., Корецький О.С. РОЗРОБКА МАТЕМАТИЧНОГО АПАРАТУ ДЛЯ ПРОГРАМИ ПРОГНОЗУВАННЯ ТИСКУ ГРУНТОВИХ ВОД В ЗОНІ ПІДЗЕМНИХ СПОРУД ЦИЛІНДРИЧНОЇ ФОРМИ	717
Круглик В.С., Неліпа В.Ю. АНАЛІЗ ПРОДУКТИВНОСТІ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ САЙТОМ CMS	722
Крупіна С.В., Веліка О.С. ОЦІНКА ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	727
Кузнецова Т.Ю., Петровський О.М., Лейко С.В. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	732
Кульбашна Н.І. ОЦІНЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВОДІЯ В ДОРОЖНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ	737
Купрас В.В. НАПРЯМКИ РОБОТИ З ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА КОРЕКЦІЇ ПОМИЛОК ЧИТАННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ВАДАМИ ЗОРУ	741
Кучер К. СУЧАСНА ІСТОРІОГРАФІЯ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РЕМІСНИЧОЇ ОСВІТИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ - ПОЧАТКУ ХХ СТ. НА ПІВДНІ УКРАЇНИ: ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	747
Кучерак В.І. ВИВЧЕННЯ ВПЛИВУ РЕКЛАМИ НА СПОЖИВАЧА НА ПРИКЛАДІ INSTAGRAM ЯК ОНЛАЙН МАГАЗИНУ	752
Лактионова О.Ю., Мандра Н.Г., Омельченко Л.С. ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ АУТСОРСИНГА В «FINANCIAL SERVICES»	756
Лапа М.О. ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ	760
Лисенко Т.А. УКРАЇНСЬКИЙ РИНОК ІТ-ПОСЛУГ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ	764